

Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Ως Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο κίνημα στην Ψυχική Υγεία επισκεφτήκαμε σήμερα τη Διοίκηση του Νοσοκομείου Ευαγγελισμός για να διαμαρτυρηθούμε για την αδιανόητη στάση της στο θέμα της επ' αόριστο διακοπής λειτουργίας του Μετανοσοκομειακού Ψυχιατρικού Ξενώνα. (Δείτε σχετικά το "Σε πόσες μέρες πεθαίνουν οι κοριοί") Συνειδητά επιδιώξαμε σε αυτή τη φάση να παραβρεθούμε μια ολιγομελής ομάδα δώδεκα ατόμων.

Δεν είχαμε καμία αμφιβολία για το τι θα συναντούσαμε: άρνηση, κλειστές πόρτες και «κλείστε ένα ραντεβού για να τα πούμε». Προφανώς η Διοίκηση έχει πολλές και σημαντικές δουλειές αυτή την περίοδο εκτός από το να εκκενώνει ξενώνες ακολουθώντας τη γενικότερη κρατική «γραμμή πρόληψης» μέσω εκκενώσεων. Γνωρίζουμε για τις πρόσφατες καταγγελίες περί «εργασιακής γαλέρας και τις αποφάσεις για απαγόρευση (!) του δικαιώματος της έκφρασης των εργαζομένων, όπου οι απείθαρχοι καλούνται σε απολογία και στέρηση μισθού. Γνωρίζουμε και για την αυθαιρεσία και την αλαζονεία της Διοίκησης. Τελικά η πόρτα άνοιξε κ. εμφανίστηκε ο Αναπληρωτής Διοικητής. Δεν ξέρουμε αν διακόψαμε «κάποια σημαντική συνάντηση» ή αν έκοβε πάλι κάποιο πρόστιμο σε εργαζόμενο επειδή μίλησε. Με τον Αναπληρωτή Διοικητή, κ. Ηρόδοτο Βαμβουρέλη, είχαμε συναντηθεί και στο παρελθόν, καθώς οι καταγγελίες για τον συγκεκριμένο ξενώνα δεν έχουν τελειωμό.

Εμείς όμως μιλήσαμε και μιλήσαμε από όλες τις θέσεις: εργαζομένων στην ψυχική υγεία, συγγενών ανθρώπων με ψυχιατρική εμπειρία, άμεσα ενδιαφερομένων. Μιλήσαμε για την κατάντια της «βίαιης εγκατάλειψης κάθε θεραπευτικής λογικής» και απαντήσαμε καθαρά στο «εσείς δεν γνωρίζετε», πως όχι μόνο γνωρίζουμε αλλά είμαστε βέβαιοι πως είναι η Διοίκηση εκείνη που δεν γνωρίζει κάτι άλλο παρά να κλείνει δομές και να μετακινεί

προσωπικό. Εξάλλου όλη η πρόσφατη ιστορία της Διοίκησης του Ευαγγελισμού είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα. Εμείς πάντως αφήσαμε τα τηλέφωνά μας σε περίπτωση που ενδιαφέρονται για μια νέα «επίσημη» συνάντηση.

Από τα πολλά που ακούστηκαν θα κρατήσουμε και την αιχμή που μας απευθύνθηκε πως «εγώ δεν μπαίνω στα σπίτια των ανθρώπων, αιφνίδια όπως μπήκατε εσείς». Είναι προφανές για τον Αναπληρωτή Διοικητή ότι ο τελευταίος όροφος του Ευαγγελισμού είναι σπίτι του. Ως καλό παιδί και της προηγούμενης κυβέρνησης μακροημερεύει στον 11ο όροφο του Ευαγγελισμού και προφανώς νιώθει «σαν στο σπίτι του». Εμείς δεν θα πάψουμε να του υπενθυμίζουμε πως δεν είναι σπίτι του. Και δεν θα πάψουμε να διεκδικούμε δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης που να έχουν την ανοικτή κουλτούρα και την ατμόσφαιρα ενός ζεστού σπιτιού για τους ενοίκους τους.

Σήμερα ήταν μόνο η αρχή...

Πρωτοβουλία Ψ